

Zawarcie traktatu z Marrakeszu

Traktat z Marrakeszu przyjęty w dniu 27 czerwca 2013 r. w celu ułatwienia dostępu do opublikowanych utworów osobom niewidomym, słabowidzącym i osobom z niepełnosprawnościami uniemożliwiającymi zapoznanie się z drukiem. Podczas styczniowego posiedzenia plenarnego Parlament Europejski przeprowadzi głosowanie w sprawie udzielenia Radzie zgody na zawarcie tego traktatu.

Kontekst

Europejska Unia Niewidomych szacuje, że w Europie żyje ok. [30 mln](#) osób niewidomych i niedowidzących. Jednak odsetek książek publikowanych w formatach przystępnych dla osób słabowidzących waha się od 7 % do 20 % w UE, a w krajach rozwijających się wynosi wedle szacunków zaledwie 1 %.

UE podpisała [traktat z Marrakeszu](#), przyjęty pod auspicjami Światowej Organizacji Własności Intelektualnej (WIPO), w kwietniu 2014 r. Traktat obliguje państwa członkowskie UE do ustanowienia szeregu obowiązkowych ograniczeń i wyjątków od prawa autorskiego w interesie osób niewidomych, słabowidzących i osób z niepełnosprawnościami uniemożliwiającymi zapoznanie się z drukiem. Umożliwia on również transgraniczną wymianę kopii książek w specjalnych formatach, w tym książek zapisanych alfabetem Braille'a i książek mówionych, między państwami będącymi stronami traktatu.

Wprowadzenie traktatu z Marrakeszu w życie

We wrześniu 2017 r. Parlament Europejski i Rada [przyjęły rozporządzenie nr 2017/1563](#) oraz [dyrektywę 2017/1564](#) w celu wdrożenia w Unii postanowień traktatu z Marrakeszu w ramach trwającej modernizacji prawa autorskiego UE. Dyrektywa ustanawia obowiązkowy i ujednolicony wyjątek od ochrony praw autorskich, dzięki któremu kopie utworów wydanych w przystępnych formatach (np. druk alfabetem Braille'a, duży druk lub książki mówione) w jednym państwie członkowskim mogą być rozpowszechniane i udostępniane w całej UE bez uprzedniego zezwolenia ze strony podmiotów prawa autorskiego. Rozporządzenie reguluje transgraniczną wymianę kopii w przystępnych formatach między UE a państwami trzecimi będącymi stronami traktatu z Marrakeszu.

Zawarcie traktatu z Marrakeszu

Zawarcie traktatu z Marrakeszu zajęło dużo czasu z powodu początkowej rozbieżności poglądów między Komisją a Radą na temat kompetencji UE w zakresie zawierania umów międzynarodowych. Komisja była zdania, że UE może zawrzeć traktat z Marrakeszu sama (bez udziału państw członkowskich) i przyjęła wniosek dotyczący decyzji w tej sprawie. Jednak niektóre państwa członkowskie uznały, że ich udział jest niezbędny i zakwestionowały ww. decyzję. Komisja zwróciła się do Trybunału Sprawiedliwości UE o opinię w tej sprawie. W dniu 14 lutego 2017 r. Trybunał [potwierdził](#), że UE ma wyłączną kompetencję do zawarcia traktatu z Marrakeszu i może to uczynić bez udziału państw członkowskich. Zgodnie z [art. 114](#) i [art. 218 ust. 6](#) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej [Rada](#) musi poczekać na zgodę Parlamentu Europejskiego, zanim przystąpi do zawarcia traktatu.

Stanowisko Parlamentu Europejskiego

W dniu 7 grudnia 2017 r. Komisja Prawna Parlamentu (JURI) przyjęła – bez zmian – zalecenie, by Parlament Europejski wydał zgodę na decyzję Rady w sprawie zawarcia traktatu z Marrakeszu. Zalecenie to zostanie rozpatrzone na styczniowym posiedzeniu plenarnym.

Procedura zgody: [2014/0297\(NLE\)](#); Komisja przedmiotowo właściwa: JURI; Sprawozdawca: Max Andersson (Verts/ALE, Szwecja)

